

Allah'ın şefkati ve duâlarımız

Hasan Uslu: “Cenâb-ı Hak bizim her duâmıza ‘Lebbeyk!’” diyor. Ancak kabul etmesi farklı şekilde. Yani bizim için en güzel şekilde takdir ediyor. Rabb'imizin bize her şeyi güzel sûrette vereceğine dâir her hangi bir vaadi var mı? Ya da buna—hâşâ—mecbur mu?”

Cenâb-ı Hak, Hâlık'tır; biz O'nun yarattığı mahlûkuz. O Fâtır'dır; biz O'nun yoğurduğu fitratız.

O Rahîm'dir; biz rahmete muhtacız. O Raûf'tur; biz O'nun re'fetine ve yumuşak tavırlarına muhtâcız.

O Rahmân'dır; biz O'nun merhametini umuyoruz. O Halîm'dir; biz O'nun yumuşak huylu muâmelesine muhtâcız. O Âzafûr'dur; biz O'nun mağfiretine muhtâcız. O Vedûd'tur; biz O'nun tarafından sevmeye muhtâcız. O Vehhâb'tır; biz, isteyen ve zenginliğinden varlık ve sayısız nimetler, ihsanlar ve ikrâmlar uman kullarıyız. O Rab'dir; biz terbiyeye muhtâcız. O Ganî'dir; biz O'nun vermesine, feyzine ve bereketine muhtâc ve muntazırız. O Mucîb'tir; biz duâ eden ve cevap bekleyen kullarız.

Biz O'nun kuluyuz. Duâ bizim şe'nimiz. O bizim Rabb'imiz; duâmıza cevap vermek ve dilediğince kabul etmek de O'nun şe'nidir. Biz duâmızı yaparsak, O bize cevap veriyor ve istediğimizin ya aynısını, ya da daha evlâsını veriyor. Duâmızı kabul ediyor. Duâ, O'nunla bizim aramızda en sağlam, en sağlıklı, en canlı, en diri, en hayatdâr, en sâlim, en emîn, en kısa, en tesirli, en müstecâp, en huzurlu, en kuvvetli, en nâzik ve en nezih bağlantı ve kanaldır. Bundandır ki Yüce Kitabında O, “Duânız olmazsa ne ehemmiyetiniz var?” (1) diye îlân ediyor.

Ana ile evlât arasındaki nezih ve nâzik muâmeleyi düşünelim bir kez. Evlât her istediğinde, ana, şefkatinden bin bir parça olmaz mı? Eğer evlâdının istediği elinde varsa, canla-başla vermez mi? Bir yaşındaki bir yavruya annenin düşkünlüğünü ve düşkünlüğüne denk olarak yavrunun isteklerine kendisini fedâ edişini hesap

edebiliyor muyuz?

Hazret-i Ömer (ra) anlatmıştır: “Bir gün bir takım esirler getirilmişti. Esirler içinde bir kadın vardı; kadın sağa sola koşturup çocuğunu arıyordu. Bir çocuğa rastladığında çocuğu tutuyor, bağrına basıyor, kokluyor, okşuyor ve emziriyordu.

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm):

“Şu kadının çocuğunu ateşe atabileceğini zanneder misiniz?” buyurdu.

Biz de: “Hayır yâ Resûlallah! Vallahi atmaz!” dedik.

Allah Resûlü (asm): “İşte Allah kullarına, bu kadının çocuğuna olan şefkatinden daha merhametlidir” buyurdu. (2)

İşte böyle bir İlâh'ımız, böyle bir Hâlık'ımız, böyle bir Yaradan'ımız, böyle bir Allah'ımız var. Elimizi açtığımızda, kalbimizi müteveccih kıldığımızda, gönlümüzü verdiğimizde, içtenlikle yöneldiğimizde bize cevap veriyor, “İsteyin; vereyim” (3) diyor. Ancak çoğu zaman biz şartlardan ve kurallardan kendimizi kurtaramıyoruz; kendi kabuğumuzu kıramıyoruz, kendimizi nazdan niyâza alamıyoruz, duâ ve kulluk makâmını yeterince değerlendiremiyoruz.

İslâm büyüklerinden meşhur Atâ, îtikafı şöyle tanımlar: “İtikafa giren kimse, ihtiyacından dolayı büyük bir zâtın kapısında oturup, “İhtiyacımı karşılamadıkça buradan ayrılmam!” diye yalvaran birisine benzer. Nitekim o da Cenab-ı Hakk'ın bir mabedine sığınmış ve “Beni affetmedikçe buradan ayrılıp gitmem yâ Rab!” diyor.”

Demek, duâlarımızın kabûlü için içtenlikle istemek ve yalvarmak gerekiyor. Kulluğumuzu takınmamız gerekiyor. Yakarışı sürekli kılmamız ve duâyı hiçbir şekilde elden bırakmamamız gerekiyor.

Ancak; hiç şüphesiz, bizim içtenlikle isteyeşlerimiz karşısında Allah'ın duâlarımızı kabulünü ve isteklerimizin ya aynısını, ya da daha evlâsını verişini O'nun için “mecburiyet” sıfatıyla izah edemeyiz. Yani Allah bir şeye mecbur kalmaz. Allah'ı hiç kimse, hiçbir konu için “icbâr” etmez, edemez, zor kullanamaz. Her zaman ve her zeminde, dünyada ve âhirette Cebbâr olan Allah'tır, icbâr eden Allah'tır, başkasını mecbûr bırakan Allah'tır.

Binâenaleyh; Allah'ın yalvarışlarımıza cevap verışı, isteklerimize ilgi duyuşu, duâlarımızı kabul edişi, günahlarımızı affedişi ve bizi bağışlayışı, sırf O'nun üzerimizdeki sonsuz merhametini, sınırsız rahmetini, engin şefkatini, nezih sevgisini, bize ve isteklerimize ne yüce değer verişini gösterir.

Her hal ve her şartta Allah'a hamd olsun!

Dipnot:

- (1)Furkân Sûresi, 25/77;
- (2)R. Sâlihîn, 417;
- (3)Mü'min Sûresi, 40/6